

ยางพารา

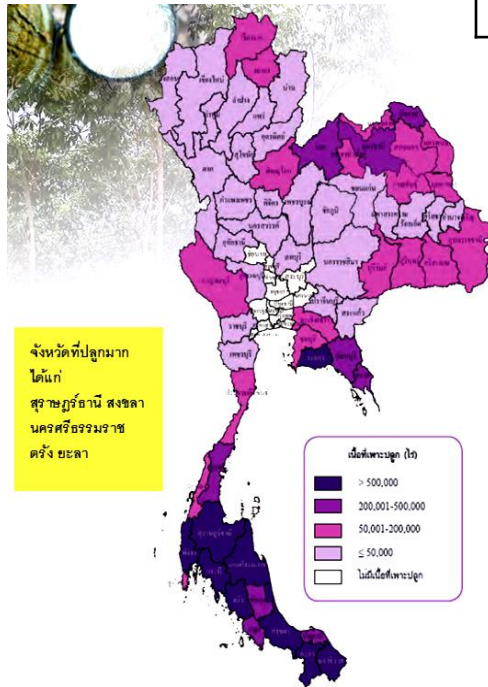
ชื่อไทย : ยางพารา

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Pararubber

ชื่อวิทยาศาสตร์: *Hevea brasiliensis*

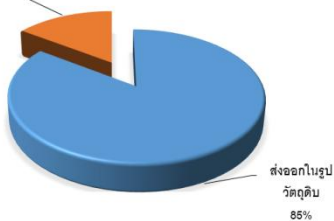
โดย ว่าที่ ร.ต.พิริฐ สุทธิโยค

(นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ)

สัดส่วนการใช้ยางพาราในประเทศไทย

ใช้ใบโรงงานอุตสาหกรรม ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ถุงมือ ยางยืด และอื่นๆ (ใช้ภายใน) 15%

สถิติการผลิต			
	ปี 54	ปี 55	ปี 56*
จำนวนคร้วเรือน (ล้านคร้วเรือน)	1.56	1.57	1.41
เนื้อที่ยืนต้น (ล้านไร่)	18.46	21.96	22.18
เนื้อที่กรีตได้ (ล้านไร่)	12.77	13.81	15.13
ผลผลิตยางดิบ (ล้านตัน)	3.35	3.63	3.86
ผลผลิตยางแห้ง (ล้านตัน)	3.30	3.57	3.80
ผลผลิตยางดิบต่อไร่ (กก.)	262	263	255
วัตถุดิบ - ใช้ในประเทศ 15 % - ส่งออก 85 %			
พันธุ์ส่งเสริม สถาบันวิจัยยาง 251 สถาบันวิจัยยาง 226 BPM 24 RRM 600 สถาบันวิจัยยาง 408 หมายถึง * ประมาณการ			

ต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบและราคาที่เกษตรกรขายได้ ณ โรงงาน			
	ปี 54	ปี 55	ปี 56*
ต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบ (บาท/ตัน)	52,431	64,204	65,252
ราคาที่เกษตรกรขายได้ (บาท/ตัน)			
- ยางแผ่นดิบชั้น 3	124,160	87,150	74,750
- น้ำยางสด	115,907	83,702	70,478
ผลตอบแทนสุทธิยางแผ่นดิบ (บาท/ตัน)	71,729	22,946	9,498
มาตรฐาน			
- ยางแผ่นดิบ : สำนักตลาดกลางยางพาราได้กำหนดคุณภาพ ยางแผ่นดิบเป็น 4 ชั้น ได้แก่ ยางแผ่นดิบคุณภาพ 1,2,3,4			
- ยางแท่ง : เอกสารวิชาการยางแท่งเอสทีอาร์ 2/2538 สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร			

ส่งออก				ข้อได้เปรียบเสียเปรียบสินค้าไทย		นำเข้า	
ปี	54	55	56	ได้เปรียบ	ปี	ล้านตัน	ล้านบาท
ยางแผ่นรมควัน ปริมาณ(ตัน)	753,600	660,662	809,054	ไทยเป็นผู้ผลิตรายใหญ่ของโลก	54	-	-
มูลค่า(ล้านบาท)	115,372	68,898	69,091		55	-	-
ยางแท่ง ปริมาณ(ตัน)	1,224,125	1,286,914	1,470,763	เสียเปรียบ	56	-	-
มูลค่า(ล้านบาท)	171,762	129,912	118,513	ผลผลิตร้อยละ 85 ส่งออกในรูปวัตถุดิบ			
น้ำยางข้น ปริมาณ(ตัน)	525,829	569,462	622,083				
มูลค่า(ล้านบาท)	76,633	61,506	53,804				
ยางคอมพาวด์ ปริมาณ(ตัน)	417,962	649,210	809,776				
มูลค่า(ล้านบาท)	57,571	66,150	66,863				
ปริมาณรวม (ตัน)	3,099,639	3,259,208	3,822,244				
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	440,869	336,304	315,077				
ประเทศคู่ค้าของไทย (หน่วย : ล้านตัน)				ประเทศผู้ผลิตสำคัญ พ.ท.(ล้านไร่)		ประเทศผู้นำเข้าสำคัญของโลก (ล้านตัน)	
ปี	จีน	มาเลเซีย	ญี่ปุ่น	EU	USA	อินโดนีเซีย	จีน
54	1.27	0.34	0.33	0.22	0.21	17.406	3.374
55	1.63	0.35	0.27	0.18	0.17	6.938	1.005
56	2.06	0.42	0.28	0.17	0.15	6.536	0.894
						เวียดนาม	ญี่ปุ่น
						5.331	เกาหลีใต้
							0.400

ฤดูกาลผลผลิต(ร้อยละที่ออกสู่ตลาด)											
ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
10.25	8.14	3.98	3.22	6.50	9.49	9.83	9.95	10.10	9.94	8.57	10.03
ปี 2556											

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหา/ข้อจำกัด	แนวทางพัฒนา/แก้ไข
<ul style="list-style-type: none"> - ไทยเป็นประเทศผู้ผลิตและส่งออกเป็นอันดับหนึ่งของโลก - มีสภาพพื้นที่และภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการปลูกยางพารา 	<ul style="list-style-type: none"> - ยางไทยมีต้นทุนการผลิตสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับอินโดนีเซียและมาเลเซีย - ข้อมูลที่ชัดเจนของประเทศคู่แข่งไม่เพียงพอ - งานวิจัยส่วนใหญ่เน้นด้านการเพาะปลูก - แรงงานที่มีทักษะด้านกรีดยางไม่เพียงพอในพื้นที่สวนยาง - เกษตรกรในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือกรีดยางต้นเล็กที่ยังไม่ได้ขนาด - ราคายางพาราแนวโน้มต่ำลง - ธนาคารไม่ปล่อยกู้แก่ผู้ประกอบการยางพาราแปรรูปขึ้นต้น - ขาดแคลนแรงงานมีฝีมือ และไม่มีฝีมือ - ปัจจุบันผู้ใช้ต่างประเทศประกาศใช้ร่างมาตรฐาน ISO/FDIS 17278 ในเรื่องการบรรจุมาตรฐานสินค้า เช่น ยาง LOV ในขณะที่ประเทศไทยยังไม่พร้อมด้านการทดสอบ gel content ในยาง LOV - ปัจจุบันมีการปรับปรุงมาตรฐาน ISO 20299-2 ให้มีการใช้ฟิล์มโพลีเอทิลีนในการห่ออย่างแผ่นแทนการใช้เบ้งทา 	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและถ่ายทอดความรู้เทคโนโลยีทุกระดับ - สนับสนุนการลงทุนผู้ประกอบการไทยในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง - ศึกษาวิจัยศักยภาพด้านการผลิตการตลาดในประเทศคู่แข่ง - ส่งเสริมวิจัยและพัฒนา : R&D เรื่องพันธุ์ การจัดการหลังการเก็บเกี่ยว และการแปรรูป - สนับสนุนหน่วยราชการใช้ผลิตภัณฑ์ยางมากขึ้น - สนับสนุนงานวิจัยที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมยางมากขึ้น

ว่าที่ ร.ต. พิรวัส สุทธิโยค นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ
ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (ยางพารา)
: สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร
: กรมศุลกากร